

Seja širšega odbora Slov. Kmečke Zveze.

V četrtek, dne 12. junija, so se srečali v Mariboru edborniki SKZ k važni seji. Poročila o političnem položaju je podal državni poslanec dr. J. Hohnjec. Razprava je bila živahna. Udeleženci so se je skoro vsi navzeli. Posebno se je ugotovilo, da je neresnična vest, ki jo je razširil »demokratski« poslanec Delfe Ribnikar v »demokratskih« listih, da boč uvesti dr. Korošec zopet revizije za razna živila. Na revizije poljskih pridlov v naših krajih ni misliti, temveč je misliti na revizije same v krajih, kjer so židovi in razni verižniki koplili živila in jih nadzorovali, to je: Hrvaška, Banat, Bačka itd. Napravili so se tudi važni sklepi glede strankine organizacije. — Zber naših vodilnih mož je v interesu cele stranke v posebnem sklepu energično protestiral proti razknavanju slovenske zemlje. Ta protest prinašamo v posebnem članku. Sprejeto se bilit po skoro tri uri razpravi naslednje resolucije:

I. Odbor SKZ vsamo poročilo dr. Hohnjeca kot zastopnika Jugoslovanskega kluba v Beogradu na znanje ter izreka klubu zahvalno priznanje in popolno zaupanje. Odehrava stremljenja Jugoslov. kluba, da razširi stranko z našimi in središnimi političnimi načeli po vsam ozemlju jugoslovanske države ter pozdravlja brate Hrvate in Srbe kot politične tovariše in sodelovalce.

II. Odbor SKZ zahteva, naj se čimprej skliče pokrajinski zbor v Ljubljani na zborovanje, katere je orednja vlada v Beogradu že dovolila.

III. Odbor SKZ z ogorčenjem zavrača demagogična podtikanja našemu voditelju dr. Korošcu, po stoletu, ki je bil kot zastopnik meščanov leta in leta za najstresje revizije. Dr. Korošec je tisti mož, ki je v popolnoma zavestno prehranjevalne razmere vpeljal red in s tem državi neizmerno koristil. Če boč imeti tudi se nadalje pod državnim nadzorstvom veljavnostjo v Sloveniji in Banatu židovske in nežidovske verižnike z žitom, da ne boč delali na račun revulja slojev velikih dobičkov z žitom, mu mora biti vsak pošten slovak hvaležen. Mi mu hvalimo popolno zaupanje in ga pozivljamo da naj z žitom roke poskusi za pesteno upravo.

IV. Odbor SKZ opozarja slov. kmeto na potrebo in dolžnost članstva organizacije. Brez organizacije ni krepke in izdatne obrambe slovenskih kerit. Čim močnejša in številnejša je kmetaka organizacija, tem več jamstva nudi za to, da bo krepko branila kmetake kerite, ter dolečno in uspešno uveljavljala kmetake zahteve. Vsako esp Hohnje kmetakih vret pomenja znamenje politične moči kmetakoga ljudstva. Zato odločno obsojamo vsak političen znanost razdor med kmetake vrste, kakor to nameravajo socialni demokrate in v zadnjem času, takozvana Jugoslovanska kmetijska stranka, ki jo bilit v esevičev in ejeditev znižanja liberalizma na kmetih prvega junija naša novljana v Ljubljani in v kateri se skriva nek danš liberalni megotil na deželi in razni časti blagaj razadovoljevali. Pozivljamo in vabimo vse kmete na Štajerskem pod svoje v večletnega uspešnega in zvestega boja za naše kmetake ljudstvo preiskušne kršćanske-socijalne kmetake nastave ter opominjamo svoje prietaše, naj v vsakem, tudi najmanjšem kraju ustanovijo odbor naše SKZ ter povsod nabirajo člane za naše kršćanske, kmetake stranke.

V. Odbor SKZ izreka »Slov. Gospodarju« iz »Straš« svoje zahvale za odlično in zvesto branilo kmetakih kerit v obli in pa zlasti v sedvi pravilno odmerjenega osebno-dohodninskega davka ter izraža svoje začudenje, kako je mogel voditelj Jugoslovanske demokratske na Štajerskem (dr. Vek. Kukevec v celjski »Navi debi« dne 10. majnika) tezaževno braniti pisavo »Straš« imenovati »satanske dele zoper državno oblast«.

VI. Odbor ZKZ obžaluje, da kadist valed škrošnega števila mandatov bedist iz osebnih razlogov ni bilo vsem nekdanjim poslancom SKZ megoče, da bi nadaljevali svoje politično delovanje v Narodnem predstavništvu v Beogradu. Tem možem izreka odbor svoje zahvale in obenem želje, naj vsi in

Za reko me se stari deslej ni peljal. Ta ljubeznjivost bi utegnila pomeniti njegov strah ali pa očetovske dobro volje, katere se ni okusil niti videl nikdo pri regimentu.

Očke so posvetili po obširni steni, njih desnica se je stegnila žugajoče proti luknjicam v zidu, njih jezik je zanahtil z vpražanjem:

»Odkod te luknjice v steni?«

Pesmehljivo sem se odrezal:

»Od krogel ruskih pušk in strojnic.«

(Malje prilodnjili.)

zlasti večletni načelnik SKZ Ivan Roškar že dolgo let v vrstah naše stranke delujejo za dobrobit slovenskega kmeta in za blagor naše ujedinjene domovine.

Slavimo praznik Srca Jezusovega kot narodni praznik.

V petek, dne 27. junija obhajamo praznik Srca Jezusovega, praznik velike Hubeznosti našega Zveličarja in bodnega človeštva. Veliko obhajamo božjemu Srcu Slovenci. Ta praznik Ga najlepše zahvalimo za našeto dobroto. Velike pa se potrebujemo za bodočnost. Sedaj stidamo ponopje svoje državne samostojnosti in želimo iz srca, da bi bil v katoliški Sloveniji ujedinjen celi naš narod. Metnejsi krivični sosedje nam dolajo velikanske ovire in nam pretijo z vsehovpiložimi krivicami. Polotismo te velike zadevo v božje Srce Jezusovo, prešimo Ga na njegov praznik ugodne rešitve in obljubimo ta dan, da bomo odslej vsake leto slovesno obhajali prelepi praznik njegov, kakor da je zapovedan. Cela Slovenija ga se. le. tes slovesno obhajaj! Vsaka dokanija bi lahko z velike skupne praznovanja ta dan razveselila božje Srce. Naj bi je ne bilo slovenske skupnje, ki bi posebila na ta praznik. Gotovo usliši naše vrdilne in prošnje demokratske Srca Gospodeve.

Kviku torej širam naše domovine, prijatelji, prijateljice božjega Srca! Vsek naj nekoliko pripomere, da v petek, 27. jun., kar najlepše praznovamo praznik božjega Srca. Ta dan bedit dan zahvale božjemu Srcu, pa tudi dan iskrenih prošelj in molitev za naše milo domovino. Bedit pa tudi dan zadetčenja za vse krivice in zahteve, ki jih e deslej morale med nami trpeti vse hubeznosti vredne Srca Jezusove.

Jugoslovanska Strokovna Zveza, skupina Maribor, vabi k

proslavi srebrne obletnice

slovenskega kmetakot-socijalnega delavstva v soboto, dne 21. in v nedeljo, dne 22. junija 1919.

Vspered:

V soboto, dne 21. junija, zvečer ob pol 8. uri v Stadenjih v gostini g. Petrišča prej Vlakovič, društven shod posebno za železničarje. Govori dr. Šilc iz Ljubljane.

V nedeljo, dne 22. junija, ob pol 6. uri skupna slatba basja za vse rajne člane naše delavske organizacije in za dr. Kreka v cerkvi sv. Alejske v Mariboru. — Popoldne izlet na Goro pri sv. Petru misl Maribora. Zbirališče: Tegelhofova cesta, kjer se nahaja cesta v Maljo, pred železniškim mestom. Odkod ob dveh popoldne. Ob pol 4. uri slovesno večernica. Po večernicah pred cerkvijsko delavsko zborovanje. Govori dr. Leopold Lenard in dr. Šilc iz Ljubljane. Po zborovanju pri vinčarji gosp. Lerberja presta zabava!

Pozivljamo vse člane in članice, da se polnoštevilno in zanesljivo udeležijo in kolikor mogoče agilirajo za dober obisk.

Prosimo tudi vse kršćanske društva, posebne Orle, da pridejo v nedeljo v našo srado in nam pomagajo dostojno obhajati jubilej jugoslovanske kršćanske socijalne delavske organizacije!

Slovenki gestje — dobrodošli!

Kaj je z mirovno konferenco?

Mirovna konferenca nam dela slabe upe. Jugoslovanci z njenim delom nismo in ne bomo za devoljni. Upali smo, da se bodo uveljavila pravilna Wilsonova načela, a ravne v Parizu hočeje Jugoslovijo oropati najlepših naših krajev. Ta na severu bi nam radi odkrivali Špilje, Klanjec, Lažane in Sv. Duh. Na Koroškem nam hočeje ukrasti Baljak z Ziljsko dolino, o baneški Sloveniji sploh nočeje govoriti, ravnoptak se tudi Geriso, Trst, Istro in dele Dalmacije vrgli v nenasitno žrelo zemlje-lučnega Laha. Na ta način bo prišlo nad pol mi-

ljona naših ljudi pod tvoj jarem. Splošno mnenje je, da mirovna konferenca sploh ne bo prišla do resnega zaključka. Amerikanci so se že naveličali pariskih kravljih kupelj. Te dni se je Nemčiji odgovorilo, da naj podpisuje mirovne pogoje, ali pa bodo antantne čete vkerakale v Nemčijo. Pogolji pa se za Nemčijo tako trdi, da jih res akero ne more sprejeti. Nemčija bo erepana gospodarske in politične svedbe. Radi tega vataja v Nemčiji zopet vsemernika straja, ki pravi: Ne podpisati mirovalih pogojev! To bi bila smrt za nemški narod. In res se Nemci že prične pripravljajo na vojsko. Neč in dan proizvajajo eroške. Te dni bodo tudi Nemškoavtrijci odgovorili in stavili pretipredloge posebno radi meji. Dr. Kovatiš nam piše dne 7. junija iz Pariza, da se bo sedaj začelo kopei delo za naše odposlanca. Od tega dela bo petem odvisna, kje bodo pravzaprav pategajene naše meje. Naši se bodo z vso silo zavzeli za to, da se Špilje, Klanjec in Gradisce priklapijo Jugoslaviji. Italijani spletarijo tudi radi Koroške in Prekmurake proti nam. Eas je gotovo: Pripravljeni meramo biti. Zatorej slovenski fantje, ne branite se vojaške službe. Če bomo vojaške možai, se nam ni bati, da bi na severu ugabili kaj slovenske zemlje!

Kako je na Madžarskem?

Protirealiva se poročila, kje nam prihajajo iz Madžarskega. Prejinja vlada našanega predsednika madžarske vlade Bela Kuhn, ki je rodna šla in se je dal bratiti še le leta 1917, je sicer preglašala načelo, da je vsa cerkvena last, last samostanov in ustanov ter sploh vsa veleposretniška last proglašena za državno last, toda tega ranglana ni strogo izvajala. Sedaj so pa vzeli vlačne vojati Madžarske v roke močje, o kojih se nase reči, da nase le hrenverci, boljševiki ali komunisti, kakor se že zovejo, ampak so prave zverine v človeški pedehi. Prvi korak, katerega je storila nova strahovlada, je bil, da se zaprli vse samostanske cerkve in kapele ter dve tretjini vseh župnijskih cerkev. Nato se prepovedali sklepanje zakonov v cerkvi ter proglašili vse ženske za državno last. Kder se prijavi pri vladi, da namerava stopiti v divji zakon, se mu enestavno doleči ženske, katere si sama sme izbrati in katero sme poljubno odslaviti. Kmetu, kateri ima več kakor 15.000 K pramekaja, se mu enestavno odvzame polovico, češ, polovico imaš ti, polovico pa jaz. Kder se zoperstavlja, se ga na meču ustrelji. Vse ženske last se proglašili za državno last. Strego je prepovedano zakupiti ali prodati kako zemljišče. Kmet mora takoj oddati dve tretjini vsak svojih poljskih pridlov. Kder kaj prijati, se mu vzame vse in kder se strahovlada upra, ga šaka gotova smrt. Penoti ga odpeljejo in o njem ni več ne dake in ne stuka. Ljudstvo je obupa, ko vidi, da se zaprli vse šole in vseine cerkev, duhovnike pa posapili in le tu pa tam so pustili kakoga župnika, ki jim je ravno všeč. Iz Madžarskega v Zemun došli madžarski duhovnik-begunec je vzkliknil: Na Madžarskem nimamo ničesar drugega, nego pleho in teše, rep in polgi!

Kako so bile slov. šolske sestre iz Velikovca rešene smrti.

Cel mesec so bile šolske sestre iz St. Ruperta pri Velikovcu po zavzetju Velikovca po Nemcih internirane v St. Andražu v Labodski dolini v samostanu tamkajšnjih sester. Dne 2. t. m. so prišle zopet v svrto nevarnost. Takrat so namreč napadle ta samostan oborožene nemške boljševiške telpe. Preiskali so boljševiki vse prostore samostana s silnim krikom: »Wo sind die windischen Schwestern?« (Kje so slovenske sestre?) Kakor na čudovit način so bile sestre rešene. Sestre so se skrile v neki sobi in sobna vrata od znotraj zaklenile. Tako prvi trenutek drubal ni meglja v sobo udreli. V tem trenutku skrajne nevarnosti se prikažejo nad mestom St. Andražem trije jugoslovanski letalci. Takoj se tolpe zapustile samostan in jele streljati na naše letalo. Nato je šentandraški župan ki se je resajočih telp zelo prestrašil, dal razglasiti, da se bližaje naše čete. Slednje sicer ni bilo res, ampak županova zvijača je imela popoln uspeh, boljševiki so jo hitro edkurili, naše sestre so bile rešene.

Zdaj se je naša deželna vlada odločno zavzela za popolno osvoboditev sester. Na hinkoštni pondeljek so prišli trije jugoslovanski častniki kot parlamentarji v St. Andraž in so odločno zahtevali da se jim naše slovenske sestre takoj izroče in so